במה אשה פרק ששי שבת

נט:

מאן דרכה למיפק בכלילא אשה חשובה. לומר ר"י דלוקח בכלילא שרי שמואל הכא וכן רבי מלעיגר דוקא בעיר של זהב שמן כל הנשים רגילות בהן מלא תשא משוכה מבל שאר תכשיטי נשים לפרי לפי לפשה משוכה לפין לפלך בין הנשים והבית לפיה מס"ס כירה (לעיל דף מו:) דלקמר עולה מה טעם הואיל ואיכא מוכת כלי עליהן ומה לתק לומר כן כיון לחזי לנשים משוכות לפרי לרגון לפמרי בעיר של זהב לפשה משוכה מולו בשאר תכשיטים מלינא דשמואל דשרי בלילא לפילו לרגון:

אאבנט של מלכים. שמלבושם הוא ואין להם אבנט אלא ה"נ שרי הא קמלא לפיתמא דמלבושה היא ולא משלפא ומחויא: **תרי** המיני קאמרת. לשון אחד פי' בקונטרס לאיסור ופ"ג דמציע נפ' כל כתבי (לקמן דף קכ:) ב"ח כלים פומלא ומגוז ופי' הם בקונטי דפומלא הוא מוזר היינו בגון שים בגד מפסיק בינתים אבל תרי המיני זה על גב זה לאסור ולא דמי לכמה מלבושים שאדם לובש בשביל הקור אבל תרי המיני מה הנאה יש ואין דרך לבגוד ומשוי הוא:

מנקטא **זארי**. פירוקי הפת ומכשיו הוא:

נזמי האף. ונזמי האוזן שרו כדפי' בקונטרס ופ"ג דאמר לקמן [ב] הבנות יוצאות בחוטין שבאוזניהן ואמר בגמ' דשל מיני לבעונים לפרי לילמת משלפי הואיל ומכשיו ניעהו הפת יוצר קל מליטלם ממני האוזן: **הא** יש עליה חותם חיבת חבאת. לפיפת במין [דקמני בהדיא דמייתת מטמת: **רבי** נחמיה **מטמא**. נראה לר"י דבשיפת מטהר אלא נעי לימר הלן אף אחר מוחמה אלא דוקא אחר מוחמה שהוא עיקר וכן משמע בהדיא בחוספתא דמסכת כלים [ב] דמייתי טעמא של מחכת ומוחמה של אלמוג רבי נחמיה מטהר אלא נעשית הלן אחר מוחמה:

כדעבד ליה רבי עקיבא לדביתהו [ת"ר לא תצא אשה בעיר של זהב ואם יצתה חייבת חטאת דברי רבי מאיר וחכמים אומרים לא תצא ואם יצתה פטורה [רבי אליעזר אומר יוצאה אשה בעיר של זהב לכתחלה במאי קמיפלגי ר"מ סבר משוי הוא ורבנן סברי תכשיט הוא דילמא שלפא ומחויא ליה ואתיא לאתויי ור"א סבר מאן דרכה למיפק בעיר של זהב אשה חשובה ואשה חשובה לא משלפא ומחויא בלילא רב אסר ושמואל [אשרי דאנסיבא כולי עלמא לא פליגי דאסור כי פליגי דארוקתא מר סבר אנסיבא עיקר ומר סבר ארוקתא עיקר רב אשי מתני לקולא [דארוקתא דכולי עלמא לא פליגי דשרי כי פליגי דאנסיבא מר סבר דילמא שלפא ומחויא ואתי לאתויי ומר סבר מאן דרכה למיפק בכלילא אשה חשובה ואשה חשובה לא שלפא ומחויא [א"ל רב שמואל בר בר חנה לרב יוסף בפירוש אמרה לן משמיה דרב כלילא שרי [אמרו ליה לרב אתא גברא רבה אריבא לנהרדעא ומטלע ודרש כלילא שרי אמר מאן גברא רבה אריבא [דאיטלע] לוי ש"מ נח נפשיה דרבי אפס ויתיב ר' חנינא ברישא ולא הוה ליה איניש ללוי למיתב גביה [ו] וקאתי להכא ודילמא נח נפשיה דרבי חנינא ור' אפס כדקאי קאי ולא הוה ליה איניש ללוי למיתב גביה וקאתי להכא אם איתא דרבי חנינא שביב לוי לר' אפס מיכף הוה בייף ליה ותו דרבי חנינא לא סגי דלא מלית דכי הוה קא ניחא נפשיה דרבי אמר חנינא בר' חמא יתיב בראש וכתיב בהו בצדיקים [ותגזר אומר ויקם לך וגו' דרש לוי בנהרדעא כלילא שרי נפיק עשרין וארבע כלילי מכולה נהרדעא דרש רבה בר אבוה במחוזא כלילא שרי ונפקו תמני סרי כלילי מחדא מבואה אמר רב יהודה אמר רב שמואל קמרא שרי איבא דאמרי דארוקתא ואמר רב ספרא מידי דהוה אטלית מוזהבת ואיבא דאמרי [דאנסיבא ואמר רב ספרא מידי דהוה אאבנט של מלכים א"ל רבינא לרב אשי קמרא עילוי המיינא מאי א"ל [תרי המיני קאמרת אמר רב אשי [האי רסוקא אי אית ליה מפרחייתא שרי ואי לא אסיר: ולא בקטלא מאי קטלא מנקטא פארי: נזמים: [נזמי האף: ולא בטבעת שאין עליה חותם: הא יש עליה חותם חייבת אלמא לאו תכשיט הוא ורמינהו [תכשיטי נשים טמאים ואלו הן תכשיטי נשים קטלאות נזמים וטבעות וטבעת בין שיש עליה חותם בין שאין עליה חותם ונזמי האף ואמר רבי זירא לא קשיא הא ר' נחמיה הא רבנן [דתניא [היא של מחכת וחותמה של אלמוג טמאה היא של אלמוג וחותמה של מחכת טהורה ורבי נחמיה מטמא שהיה ר' נחמיה אומר בטבעת הלך אחר חותמה בעול הלך אחר סמלוניו בקולב